

Božská láska

56-0826, Jeffersonville, IN
(DIVINE LOVE)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Božská láska

(DIVINE LOVE)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu ráno 26.8.1956 v Jeffersonville, IN

¹ ... práve keď sme odišli zo zhromaždenia a išli sme navštíviť jednu ženu, priateľku našej pani Dobblemanovej, v Edmontone, v Alberte. Nachádzali sme sa dvadsať míľ od Kanadskej hranice, keď sme dostali správu, že môj brat zomiera. Tak sme sa hneď obrátili, išli sme cez snehovú búrku, hneď sme sa vydali naspäť domov. Cestovali sme jedenásť dní. Išli sme dlho do večera, dlho do noci sme boli hore a ráno sme zavčas vstávali, je to veľmi únavné.

Ale len čo som sa spojil s mamou, keď sme prišli na miesto, odkiaľ som jej znovu mohol zavolať, povedala: "Bol tu brat Neville." Ľudia, to je ozajstný pastor. Mali by sme si to ceniť.

Možno, že vaši blízki sa nikdy nedostali do takého stavu, možno. Ale v kritickej hodine, keď viete, že sa niečo stalo, a viete že váš priateľ bude na vás pamätať ... A on bežal ku môjmu bratovi. A vtedy, keď som odišiel ... Hneď keď som prišiel, len som sa prezliekol a išiel som tam. Koho som tam našiel na modlitbe, ak nie brata Nevilleho; modlil sa tam s Howardom. Som mu za to vďačný.

² A radšej to poviem hneď tu na pódiu, ako som stále hovoril: "Radšej ti dám teraz ružový púčok, než ako celý veniec, potom keď zomrieš." Teraz je na to čas. A ja si cením brata Nevilleho. A viem, všetci v tomto zbore vieme, že on je statočný pastor. Ukážte mu, ako si ho ceníte. Zodvihnite takto ruky ku Bohu. To je ono. Ďakujem. To je skutočne niečo, čo ...

Išiel som domov a povedal som žene: "Drahá, keď som tam prišiel a zaklepal na dvere ... Prešiel som cez chodbu a pozrel som sa na diagram a videl som, že jeho stav bol skutočne vážny. A išiel som tam a vo vnútri som niečo počul. Zaklepal som na dvere. Myslel som si, že niekto sa tam rozpráva. Našiel som ho ako sedí v posteli s Bibliou, a obidvaja mali sklonené svoje hlavy a modlili sa ku Bohu, a keď som tam vošiel, hneď som sa mohol ku ním pripojiť a modliť sa s nimi."

A tiež, na modlitbe hovorím Bohu, že si cením skutočného priateľa a skutočného pastora. A nech brat Neville žije dlho na tomto svete, a nech slúži Pánovi. A verím, že Boh ho tu zachová veľa, veľa rokov, aby Mu slúžil, niekto, kto je statočný. To ma dojalo viac, než

čokoľvek, čo som za dlhý čas videl.

³ No, väčšinou ... Nedeľná škôlka s deťmi ešte neskončila, ešte sú tam. Tak sa možno budeme modliť za chorých. Neohlasoval som, že prídem, a že sa budem modliť za chorých, ale ak sú tu niektorí, ktorí chcú, aby sme sa za nich modlili, tak sa budeme za nich modliť.

No, keby sem teraz mohla prísť sestra Gertie a zahrať nám - *Ten Veľký Lekár*. A my budeme prosiť nášho Nebeského Otca, aby požehnal tých, ktorí Ho dnes potrebujú. Potom chceme aby ... Všetci, ktorí sú chorí a nachádzajú sa v potrebe, nech sa tu potom postavia okolo oltára.

Ak sa nemýlim, je toto tu Nellie Sandersová? Ó! Nech ťa Boh žehná, Nelie. Pred dvadsiatimi piatimi rokmi mala šesť srdca. Nech ťa Boh žehná, Nelie. Keď som sa pred chvíľou pozrel do publika padol mi na teba zrak, a nechcel som aby si si myslela ...Odvrátil som pohľad, aby som tak uprene nehľadel a znovu som sa pozeral, a zdalo sa mi, že vyzeráš ako Nelie.

⁴ Nikto z vás sa na ňu asi nepamätá. Myslím, že niekto z vás ... Koľkí sa pamätáte na Nellie Sandersovú? No, samozrejme. Ona bola jedna z prvých, ktorí sem chodili do zhromaždenia. Ona a moja nebohá žena, boli blízke priateľky a sestry v Kristovi. A oni ... Ona sa tu vydala za jedného z amerických dobrovoľníkov, za dôstojníka v tomto hnutí. A on, náš brat, odišiel ku Bohu a zanechal ju, myslím, že s dvoma chlapcami, s deťmi. Niektorý z nich ešte stále chodí do školy. A Nellie sa sama prebýja životom, a prichádza do veku, keď je človek nervózny a rozrušený. Volala mi keď som bol vo Phonixe, v Arizone, na zhromaždení, aby som sa za ňu modlil. Nelie, veľa vecí siaha až do toho času, keď tu na podlahe boli piliny, a chodili ste sem ty a Hope, to Adcockove dievča, a mnohí iní. Prešlo od vtedy veľa rokov, dvadsať päť rokov. Prechádza to okolo mňa. Rýchlo nám ubieha tá cesta. Je to tak. No, nech je Boh teraz s tebou.

⁵ Kto je chorý a chce sem prísť a zastať si ku oltáru, aby sme sa za neho modlili, náš pastor a ja sa spolu budeme za vás modliť. Podťe dopredu. A potom za chvíľu ... Hneď po tomto budem kázať krátke posolstvo, len pre vás. Prajeme si, aby ste tu mohli zostať. Zhromaždenie nedeľnej školy zakončíme modlitbou za chorých, a potom hneď prejdeme do ďalšej služby Slovom, a mám ešte niekoľko ohlásení, ktoré chcem povedať.

Tento veľký Lekár je teraz blízko,

Súcituplný Ježiš, On potešuje smutné srdcia,

Nikto iný než Ježiš.

No, ak budeme mať teraz medzi sebou skutočné obecnstvo, a budeme sa modliť o uzdravenie, jeden za druhého, vieme, že Boh je tu, a zaslúbil, že nám odpovie.

[Brat Neville hovorí bratovi Branhamovi: "Jedna sestra chce, aby sme sa za ňu pomodlili."] Dobre, to je v poriadku, pôjdeme tam a pomodlíme sa za ňu, tá pani sedí tam. Samozrejme. Dobre, brat Neville, išiel by si mi pomôcť? A teraz buďte úctiví, ako len môžete. Títo malí idú na svoje miesta. A modlíme sa teraz, aby potom, keď pôjdeme dole, pomazať chorých a postihnutých, aby sme mali vieru v Boha, aby sme verili. Aby sme verili, že Boh to učiní.

⁶ A vy všetci, ktorí tu počúvate, ktorí ste dnes ráno zdraví a nepotrebuje prísť ku oltáru. Pamätajte len, že to bola Božia milosť, ktorá vás sem priviedla. Modlite sa za týchto, ktorí sú tu pri oltári, mladí aj starí A ako máme tu v zhromaždení vo zvyku, posielame pastora, ktorý ich pomazáva olejom. Modlíme sa za nich, a potom posielame pastora, ktorý ich pomazáva. Ja idem s ním, kladiem na chorých ruky, zatiaľ čo ich on pomazáva olejom. To je podľa Písma: "Pomažte chorého olejom v mene Pánovom. Kládte na nich ruky, a budú uzdravení." To je podľa Písma!

A teraz, keď sa budeme modliť spolu za chorých, skloňte všetci svoje hlavy.

⁷ Náš nebeský Otče, v pokore prichádzame teraz do tvojej Božskej prítomnosti, za chorých, ktorí sú v potrebe, za tých, ktorí si sami nemôžu pomôcť. Otče, a mnohým z nich už lekári nemôžu pomôcť. Nič sa nedá urobiť, jedine že im bude poskytnutá Tvoja milosť. Bože, prosím dnes pokorne, z celého svojho srdca, spolu s týmto malým zborom, aby ten veľký Duch Svätý, ktorý je teraz prítomný, potvrdil Slovo Ježiša Krista, ktorý povedal: "Kde sa dvaja alebo traja zhromaždia v mojom mene, ja budem v ich strede. Za čokoľvek budú prosiť, ohľadne akejkolvek veci, dostanú to." To je Tvoje večné Slovo, Pane, ktoré bolo povedané ešte pred založením sveta, a bolo nám dané cez Proroka, cez samého Syna Božieho.

Otče, veľmi Ťa prosíme, aby si uzdravil chorých, uspokojil potreby tých, ktorí sú tu okolo oltára. Prosím, aby si dal teraz každému jednému zvlášť požehnanie vo viere. Že keď ich pôjdeme, tvoj sluha a ja, pomazávať olejom a klásť na nich ruky, nech Duch Svätý hlboko v ich srdci vzbudí vierou, a nech každý zostane uzdravený. Prosíme to v Kristovom mene a pre Neho.

⁸ A teraz majte sklonené svoje hlavy a modlite sa každý jeden a pastor a ja ideme. [Prázdne miesto na páske. Brat Branham a brat Neville sa modlia za chorých.]

Nebo aj zem sú plné Teba,
Nebo a zem Ti chválu vzdáva, Ó Pane, Najvyšší.

Náš nebeský Otče, ďakujeme ti teraz za lekciu nedeľnej školy, ktorá povzbudila naše srdcia. Nech sa opášeme dnes ráno a odídeme z väzníc nevery a nech sme voľní keď pôjdeme. Vieme, že anjel Pánov pôjde pred nami, a bude potvrdzovať Božie Slovo, a oslobodí každého z nás z väzenia strachu, choroby, úzkosti a nemoci, a utrpenia, lebo Boh to zaslúbil. Každý, kto je dnes ráno uväznený vo svojom stave, nech práve dnes zasvieti na nich svetlo Božie, a nech odídu z tadeto ako zdraví ľudia. Ďakujeme Ti za posolstvo a za tvoje Slovo, za vedenie Ducha Svätého. Otče, udeľ nám tieto požehnaní, a buď teraz s nami, keď budeme dnes ráno kázať toto krátke posolstvo, ktoré má byť povedané. Prosíme to v Kristovom mene. Amen.

⁹ A teraz za chvíľu, kvôli tým, ktorí teraz musia odísť, vstaňme za chvíľu a zaspievajme pieseň. *Ber so sebou meno Ježiš*. Tí, ktorí musia odísť môžu ísť. Tí, ktorí môžu zostať ďalších tridsať minút, budeme radi, keď zostanete. No dobre.

Ber so sebou meno Ježiš Dieťa žalosti a ...

Obráťte sa a potraсте si ruky s niekým, kto stojí pri vás.

Dá ti radosť a pokoj,
Vezmi ho kdekoľvek ideš.
Drahé meno, drahé meno, ó aké sladké!
Nádej zeme a radosť ...

Amen. Sadnite si. A nech vás všetkých Pán naozaj bohato žehná. Všimol som si, máme tu niekoľko kusov *Hlasu viery*, ten malý program, noviny od brata Jozefa Bozeho z Chicaga, veľmi dobrý brat. Stále ... Mali sme pekné obecenstvo, jeden s druhým. Stále keď ideme do Chicaga prežijeme pekné chvíle. Znovu sme s ním práve boli pred niekoľkými dňami. A oni sú zadarmo. Len prídite, dostanete jedny, po zhromaždení. Tu sú položené.

¹⁰ No, sme radi, keď vidíme, že mnohí z vás obetovali Kristovi svoj čas a ešte tu zostali. Rád by som vám niečo povedal, keď som tu s vami. Som unavený. Mám slabý hlas. Mal som veľké zhromaždenia. V Indiánopolis bolo veľké, mocné zhromaždenie. A ten večer sme boli takí šťastní, keď sme videli ako prichádzajú dopredu stovky ľudí, aby

odovzdali svoje srdcia Kristovi. Sedelo tam okolo desať tisíc ľudí. A Russel Ford a ostatní, boli takí dojatí. A práca, ktorú pred rokmi začal brat Cadle, stále pokračuje.

Viete, rád by som mal niekedy také podobné miesto. To je jedno z najväčších miest, aké som videl, ako to bolo zariadené. A na tom niečo je. Hádám som temperamentný. Keď vidím ako niekto začal veľkú prácu, spolucitím s tým.

¹¹ No, som zachrípnutý, boli sme v horách, chceli sme navštíviť jednu chorú ženu, našu priateľku, hore v Kanade. Už sme mali prejsť cez hranicu, keď som dostal správu, že môj brat zomiera, a vrátili sme sa naspäť. A išli sme deň a noc, desať dní sme strávili v aute. Tak si viete predstaviť ako sa dnes ráno cítim.

Ale, všetkým vám znovu ďakujem, že ste sa modlili za môjho brata, vyzerá, že sa znovu zotavuje. Boh mu dal ďalšiu šancu. A tak vám ďakujem, a za všetko chválím Boha.

Ešte treba rozhodnúť veľa veľkých vecí. Ukazuje sa cesta po svete. Afrika mi svieti do tváre, a pozvania z rôznych miest, že až neviem kde sa vydať, všade, všade. A je okolo, najmenej desať alebo aj viac, veľkých, významných konferencií, ktoré majú byť práve teraz, a každý ma volá, aby som prišiel. Za dvadsať štyri hodín sa musím nejako rozhodnúť, kde pôjdem. A tak sa za mňa modlite. Modlite sa za mňa. Potrebujem vaše modlitby.

¹² Vypnem na chvíľu tento ventilátor, dúfam že vám to tu vpredu príliš nevadilo.

Bol som vystavený toľkým rôznym veciam, na svojich cestách pre Pána, všetkým rôznym podmienkam, chorobám a malomocenstvu. A objímal som sa s malomocnými, podával som si s nimi ruky, stretával som sa s ľuďmi, ktorí trpeli na všetky rôzne choroby. A išiel som ku ním na izolačky a do táborov, a všade, takmer po celom svete. A už nie som chlapec. Dúfam, že to viete, blížim sa ku ...

Dopočul som sa, keď som bol v Indiánopolis, že brat Bosworth, ktorý má skoro deväťdesiat rokov, že do srdca sa mu dostala krvná zrazenina. Zápasil o život, odpadol do bezvedomia. Pani Bosworthová volala, aby sme sa za neho modlili. Išiel som tam, oznámili sme to a začali sme sa modliť. Na druhý deň mi zavolať a vrazil: "Rád by som išiel niekedy s tebou na zhromaždenie." A ja sa tu tak cítim, a mám štyridsať sedem rokov, môžem sa za seba hanbiť, ale ja len ... To je hádam len tá ľudská stránka.

Ale, ó, aké je to cenné, a aké nádherné! Nieto nič lepšie, ako byť spasený, byť spasený! Ale priateľ, ty si to neuvedomuješ. Som si istý, že diabol sa stará, ako len môže, aby to pred tebou ukryl, aby si si neuvedomil akú cenu má duša. Predstavil si si vôbec niekedy čo to je, a čo znamená večnosť, a ako dlho budeš takýto? Uvedomuješ si to? Toto je čas, kedy sa rozhoduješ, kde budeš tráviť večnosť.

¹³ Zdá sa mi, že minulú nedeľu som tu kázal o istote, o moci, ktorú Boh zaslúbil; a ako vás ustanovil a povolal pred založením sveta, a zapísal vaše mená do svojej Knihy. Vy ste nemohli na tom nič urobiť. Boh to urobil. Nie je to ohromné? Baránok bol zabitý pred založením sveta, a (prečo?) to sa nestalo až po štyroch tisícoch rokoch. Ale, Boh, keď to povedal, On to musel urobiť, pretože On musí dodržať svoje Slovo. A v tom istom čase, keď bol Baránok zapísaný, vaše ... vy ste boli zapísaní s Ním. Naše mená boli zapísané do Baránkovej Knihy Života, nie ten večer, keď sme prišli ku Kristovi, ale pred založením sveta. To hovorí Biblia. Vidíte? Tak to je istota. A brat sa toho dnes ráno dotkol pri čítaní na nedeľnej škole, bolo to ohromné.

¹⁴ No, prečítajme niečo z Písma, len na krátku ... Chcem ... len niečo čo mám na srdci. Rád by som o tom niekoľko minút hovoril, a potom zakončíme. A očakávame, že večer budeme mať znovu zhromaždenie. A teraz, mám na srdci posolstvo, keď nabudúce prídem, a chcem, ak dá Pán, ak tu budem na budúcu nedeľu, aby som to prvý krát priniesol tu v zhromaždení. Len niečo čo mám na srdci, ohľadne času.

Vošiel som do jednej reštaurácie, aby som niečo zjedol. A myslel som si - No, či strácam rozum? Čo sa so mnou deje? Nemôžem zniesť túto hudbu a všetko toto čo tu dnes majú, tieto bláznivé ženy, ktoré spievajú: "Dole z paláca zo slonovej kosti," alebo ... a všetko toto. Niečo nie je so mnou v poriadku.

A Duch Svätý povedal: "Ó, nie. Ó, nie. Ak miluješ svet, alebo veci toho sveta, nie je v tebe láska Božia."

Tak som si pomyslel - Dobre, potom sa nechcem prispôbiť tomuto svetu. To je dobre.

A potom mi Duch Svätý začal zjavovať toto posolstvo. Dnes ráno som nemal čas; a pritom som bol veľmi unavený. Možno, ak bude vôľa Pánova, na budúcu nedeľu, ak tu ešte stále budeme. Tento týždeň mám niekoľko výjazdov. Ale ak tu ešte budem na budúcu nedeľu, keď bude vôľa Pánova. Brat Neville to ohlási vo svojom vysielaní, v sobotu. A my tu budeme, budem sa snažiť priniesť toto posolstvo. A chcem,

pokúsím sa to nejako priniesť. To je posolstvo evanjelia na tento deň, hodinu a sezónu.

¹⁵ Pred šiestymi mesiacmi som predpovedal, že toto bol pre Ameriku záverečný rok. A budeme vidieť či je to tak, podľa Evanjelia, alebo nie. Toto je čas, keď je s ňou koniec. Tento rok buď pôjde hore alebo dole. Je to tak.

No, vy deti, chcem aby ste si priniesli kus papiera, a zapísali si to na prázdnu stranu vo svojej Biblii, že možno keď tu už brat Branham nebude, budete vidieť, či je to pravda alebo nie. Vidíte? A budete vedieť, či Pán stále ku mne hovorí, alebo nie.

A teraz, v liste Rimanom vo 4. kapitole, chcem čítať len, časť Slova, aby sme na ňom pokračovali.

Čo tedy povieme o Abrahámovi, o svojom praotcovi, ... že čo našiel podľa tela?

Lebo ak bol Abrahám ospravedlnený zo skutkov, má sa čím chváliť, ale nie u Boha.

Lebo veď čo hovorí Písmo? A Abrahám uveril Bohu, a bolo mu to počítané za spravodlivosť.

Tomu však, kto robí skutky, nepočíta sa mzda podľa milosti, ale podľa podľžnosti.

Ale tomu, kto nerobí skutkov, ale verí na toho, ktorý ospravedľňuje bezbožného, počíta sa jeho viera za spravodlivosť.

A nech Pán pridá svoje požehnanie do Slova.

¹⁶ Táto krátka téma, ak by sa to tak mohlo nazvať, to o čom vám chcem hovoriť, je - Božská láska. A keď sa Božská láska prejavila a dosahuje svoj cieľ, nastupuje zvrchovaná milosť. Vidíte? No, dokážete si to predstaviť? Zamyslíte sa teraz nad tým, aby sme to mohli dobre pochopiť. Vidíte? Keď je prejavená Božská láska a dosahuje svoj cieľ, potom zavládne zvrchovaná milosť.

Je to zvláštne, ako tí ľudia ... takíto ľudia, a ako sa medzi sebou správame ... No, všetci sa musíme zmieriť s touto skutočnosťou, že sú ľudia s ktorými ste radi, a sú ľudia, dobrí ľudia a máte ich radi, ale pri tom, s tým človekom je niečo, že len ťažko môžete s nimi vydržať.

¹⁷ Chceme hovoriť o tejto skutočnosti. Príčinou toho je atmosféra, ktorú ten jednotlivec, on alebo ona, vytvárajú. Pretože ste miniatúrnym

stvoriteľom, lebo ste synovia a dcéry Božie. Bez ohľadu na to, ako hlboko ste klesli do hriechu, stále ste synovia a dcéry Božie. Pretože ste upadnutí, vo svojej duši a v myšliach ste zdegenerovaní. Ale Boh je váš stvoriteľ. A vo svojom upadnutom stave ste stratení, ste zničené Božie stvorenie, nad ktorým vládne diabol. Je to tak. Ale stále ste synovia a dcéry Božie.

On nechce aby niekto z vás zahynul, ale aby všetci mohli prísť ku pokániu. Vidíte? A On urobil všetko, aby umožnil ... Toto mohol urobiť jedine sám Boh, aby dal možnosť svojmu stvoreniu, aby ste to prijali a stali ste sa tým, čím On chce. Aby ste znovu boli vo svojom správnom stave.

A nikto ... No počúvajte, je to dosť ostré, ale nikto nie je celkom duševne zdravý, až kým neprijal Pána Ježiša. To je hlboké slovo, ale je to pravda. Nikto nie je duševne zdravý, až kým neprijal Pána Ježiša ako osobného Spasiteľa. Znie to ... Ale, to je Biblia. Skutočne. Je to pravda.

¹⁸ To je ten zdravý. A vy ako stvorená bytosť ... Vy pre ten svet budete blázon, keď to robíte. Pretože musíte vyjsť z atmosféry v ktorej ste, a vojsť do tejto inej atmosféry. Keď to robíte, Boh vás dvíha zo sveta a žijete v nebeskej atmosfére. Vidíte? A potom ste iní, ako je svet. Vidíte? A toto je nezhodné so svetom. Vidíte? A to čo chcete je, aby ste boli skrze Krista pozdvihnutí do atmosféry, kde ste šťastní, pokojní. A potom, tam, vytvárate situáciu ... A my mnohokrát v zboroch ... Toto môže vyzerat' divne, ale ak budete dávať na to pozor ... No, toto je pre cirkev. To je pre ľudí.

Ľudia prijímajú ducha jeden od druhého, namiesto toho, aby prijali Ducha Svätého. Chodte do nejakej skupiny ľudí, a pozorujte ako sa správa ten človek. A prvé čo zistíte, že tí ľudia, ktorí chodia do toho zhromaždenia sa správajú tak isto. Vy stále ... Zoberte dobrú ženu a zlého muža; a on buď bude cítiť ... On sa buď stane dobrým mužom, alebo ona zlou ženou. Cez atmosféru, v ktorej žijete, ukazujete svojmu okoliu čím ste.

¹⁹ Akým druhom ľudí potom máme byť, keď sme kresťania? V akej atmosfére máme žiť? Máme žiť v potešovaní, v ukludňovaní, v atmosfére uzdravovania, v srdci sa máme stále modliť, s hlbokou láskou ku každému, s kým prichádzame do styku. A to je ...

Keď to takto poviem, malému zboru, ktorý sa za mňa modlí, za misiu vo svete, to je môj úspech, keď sa modlím za chorých. Ak nedokážem spolucítiť v nemoci s tou osobou, tak to väčšinou nič nepomôže. Musíte sa vžiť, že až to ... A sami to cítite.

²⁰ Ako napríklad, keď raz prišiel na pódium starý Mexičan. Pribehol tam na pódium, mal toľko viery, padol na zem a vytiahol ruženec. Povedal som mu cez prekladateľa, brata Espinosa, že to netreba. Tak vstal, hmatal okolo rukami, začal takto chodiť. Bol slepý. Díval som sa na neho. Pozrel som sa na jeho zvráskavené chodidlá, možno nikdy v živote nemal na nohách topánky. Pozrel som sa na svoje, aby som videl, či by mu boli dobré. Dal by som mu svoje topánky. Bol slepý. A keď som sa pozrel, bol širší v ramenách. Veľký muž, mohol vážiť možno okolo deväťdesiat kilo. Môj kabát by mu bol malý. A ako tam stál, a díval som sa na jeho šedivé vlasy, pomyslel som si na svojho otca. Pomyslel som si: "Keby otec bol žil bol by asi v takomto veku, bol by asi takýto starý, ako tento človek, okolo šesťdesiat päť alebo sedemdesiat rokov." A ako som takto rozmýšľal, začal som cítiť lásku ku tomu človeku.

"Možno nikdy v živote sa dobre nenajedol. Možno nikdy v živote nesedel za stolom, a všetko toto, a pri tom ešte chodí stále v tme." Vtedy mi niečo vstúpilo do srdca. Bože buď mu milostivý. Je to človek. Je to brat. Vtedy keď to prichádza, niečo sa dáva do pohybu. Okolo vás sa odohráva stvorenie a vy ... a to sa prenášalo na tohoto človeka.

²¹ Za chvíľu som ho počul, že mi ponad plecia niečo kričí. A on kričal: "Ja vidím, ja vidím." Čo to bolo? Skrze Ducha Svätého bola tomuto človekovi prejavená Božská láska, súcitiť. A skrze to, na konci cesty, kde nemohol ... Nič sa nedalo urobiť. A láska prišla na svoje miesto, a láska sa stretla s láskou, a potom začala účinkovať zvrchovaná milosť. A Boh, skrze zvrchovanú milosť prinavrátil tomu slepému mužovi zrak. Vidíte?

Prv musíte vojsť do tej situácie. Takto to musíte robiť pri hriešnikovi. Mnoho ľudí sa modlí za hriešnikov. To je dobre. Ale to nie je spôsob, ako získať hriešnika. Vašou úlohou je získať hriešnika. Vy ho nezískate tým, že sa budete za neho modliť. Získate ho, získate ho tým, že sa s ním budete rozprávať a predstavíte mu Krista. To je vaša úlohou. To je vaša povinnosť, získať hriešnikov, tým že budete s nimi hovoriť. A budete im prejavovať Božiu lásku, cez Slovo Božie, to premáha hriešnikov.

²² Nieкто povie: "Ja by som neišiel do zboru. Ja mám skutočne rád tú ženu. Mám rád toho muža." Vidíte? Pretože vy ich získavate. Ak ste zostali doma a len ste sa modlili za hriešnika, nikdy ste s ním neprišli do styku, tam môže byť urobené len veľmi málo. Ale vy sa musíte modliť a potom ísť. To je ono. Choď a rob to.

Prejavuj túto lásku. Pred pár dňami som počúval svedectvo

jedného veľkého oráča, ktorý stál na pódiu. No, sedelo tam na pódiu veľa obchodníkov z celého sveta, sedeli na pódiu, a tento oráč sa postavil a povedal: "No, nevedel som prečo som musel byť operovaný." Mám rád toho človeka. A on je veľký nasledovník brata Roberta, nášho priateľa. A tak, keď ...

Povedal: "Keď som zistil, že som chorý a že mám kamene, ľadvinové kamene ... bol som práve na večeri s bratom Oralom." A povedal: "Brat Oral vstal a povedal - No brat, vidím že máš ťažkosti, pomodlím sa za teba."

A povedal: "Dobre, chvála Pánovi! Práve som ti to chcel povedať, brat Oral." A povedal, že Oral pristúpil ku nemu položil ruky na jeho ľadviny a povedal: "Karhám tento ľadvinový kameň, aby hneď opustil tohoto človeka." A povedal: "Keď sa pomodlil, cítil som ako sa mi uľavilo. Ale za chvíľu sa to znovu vrátilo."

23 Povedal: "Znovu som išiel za bratom Oralom a on sa znovu modlil. Uľavilo sa mi, ale zakaždým sa to vrátilo a bolo to horšie." A povedal: "Potom som si ďalej pomyslel, že čo keby som zašiel za bratom Branhamom a postavil sa pred neho, a Duch Svätý by prišiel na neho, a on by mi potom povedal prečo som nezostal uzdravený, keď sa brat Oral za mňa modlil."

Tak sa vydal na cestu a prišiel do Louisiany. Mal som tam zhromaždenie. A stál som pred ním dvadsať minút. Duch Svätý bol nemý, nič nepovedal. Modlil som sa za neho a on povedal, že sa cítil lepšie a išiel dole. Potom odišiel ... Začal byť nervózny, rozrušený. Chodil z miesta na miesto, za každým, - Modli sa za mňa, modli sa za mňa. A on miloval Pána. Ale nakoniec, to prišlo do takého stavu, že bol ... previezli ho na kliniku Mayo. Tam ho vyšetřili a povedali: "Máte jednu šancu z tisíca, aby ste to prežili. Povstala z toho infekcia. Celé vaše telo je otrávené a uremické." A zabudol som čo všetko. Povedali: "Máte jednu šancu z tisíca."

Tak, povedal - dal som sa operovať. Modlil som sa: "Ó, Bože, Ty vieš, že Ťa milujem. A bol som u všetkých tvojich sluhov." A prijal tú šancu, a oni ho uspali. A povedal, že keď sa tam v tej izbe prebudil, že bola naplnená Svetlom a okolo neho bola Sláva Božia. A doktori boli prekvapení. Prišli ku nemu a povedali: "Čo sa to tu stalo?"

Povedal: "Cítim sa tak, že by som mohol ísť domov." Čo to bolo? Vidíte, on staval svoju nádej na tom, že: "Ak sa mi niekedy niečo stane pôjdem za bratom Robertsom. Ak to nepomôže, pôjdem za bratom Branhamom." A pritom miloval Pána Ježiša.

²⁴ Boh musel spraviť aby všetko zlyhalo, musel ho položiť na posteľ, ešte aj doktor povedal - my nič nemôžeme urobiť. A potom keď Božská láska prišla do svojho konca, vošla do toho zvrchovaná milosť a zaujala svoje miesto. To vždy bude tak fungovať; ak sú vaše motívy správne, ak sú vaše alternatívy správne, ak budete mať Božskú lásku, a budete veriť, kráčať vpred, nebudete nič pochybovať. Keď to prichádza, zdá sa akoby prišiel koniec cesty, a vtedy zvrchovaná milosť zaujme svoje miesto.

Takto som to videl fungovať. Takto som si to všimol vo svojom vlastnom živote. A nie len cez teológiu, ani nie cez nejaké ... cez prežitie niekoho iného. Som tak rád, že to dnes môžem hovoriť zo svojho vlastného prežitia, že viem že je to pravda. Prečo sa potom bojíme? Keď vieme, že láska Kristova Božským spôsobom odpočíva v našom srdci, že sme prešli zo smrti do Života, ani všetci démoni z pekla nemajú žiadnu šancu tým pohnúť, ani pri smrti, ak budete zotrvať v tej láske a vo viere. To je ako malé dieťa. Zoberte malé dieťa ... Ukážem vám, že tak to tí malí môžu obdržať.

²⁵ Aha, tu pred nami sedí pani Kelyová. Keď tam do nich narazil ten opitý vojak, myslím že to tak bolo. A zodvihli ju tu, ako mŕtvu. Potom ju zaviezli do nemocnice, v bezvedomí. Keď všetko zlyhalo, a ona bola na svojej ceste ... A ešte s láskou Božou vo svojom srdci, ona sa prevrátila. Vošiel som tam v ten deň, a potom po Božskej láske sa prejavila zvrchovaná milosť, a ona tu sedí dnes ráno medzi nami živá. Vidíte. Vidíte, to je niečo čo sa stalo.

Keď prídete na koniec svojej cesty, keď prídete tam, kde sa už nemôžete pohnúť, vtedy je čas, keď prichádza Boh, skrze zvrchovanú milosť, to čo hľadáte. Zoberte malé dieťa, nemluvňa. Oni robia malé křčovité pohyby, a budú kričať a kopať, a robiť hluk, a potom zistíte, že sa im až zastaví dych, a budete vidieť, že matka ho rýchlo vezme a ťapká ho a dáva ho na vzduch, fúka do tváre. Nechajte ho tak. Nikdy v lekárskej histórii sa nestalo, že by dieťa na toto zomrelo. Oni nezomrú. Ono sa len zlostí. Snaží sa získať súcit. Snaží sa dosiahnuť, aby ste mu vyhovelí, a to je len prejav hnevu; a potom keď prejav jeho hnevu príde až tam, že už nemôže nabrať dych, že už s tým ďalej nemôže ísť, potom zasahuje príroda a on si oddýchne a znovu začne dýchať. Všetko vaše natriasanie a panika, robí len viacej hluku a fúkanie mu do tváre, to mu robí len horšie.

Tak je to s nami keď prechádzame z cirkvi do cirkvi, od jedného ku druhému, z jedného uzdravovacieho zhromaždenia do druhého. Sláva. Zoberte lásku a kráčajte vpred, až kým neprídete na koniec

cesty. Boh premietne ...?... Keď láska vykonala svoje, Boh je zaviazaný pomôcť. Keď ste prišli ku svojmu koncu a ľudia prišli ku koncu, potom nastupuje milosť. Boh to tak robí, to je jeho povaha. Ako som si to všimol, ako keď som hovoril niektoré ...

²⁶ A prepáčte mi, že teraz za chvíľu poviem toto osobné svedectvo. Čítali ste tú knihu, ako tam vtedy v Portlande v Oregone príbehol na pódium ten šialenec a chcel ma zabiť. Možno že všetci ste čítali tú knihu. Čo sa stalo? Boh ma poslal kázať evanjelium. To som robil. Bolo zhromaždené tisíce ľudí. Na uliciach stálo plno ľudí a vo vnútri bolo niečo powyše šesť tisíc, a pršalo a ľudia tam stáli. V srdciach túžili, boli hladní. Vtedy ešte nikto nebol na misijnom poli; ... na zhromaždeniach, aby som sa dostal dovnútra polícia mi musela pomôcť pretiahnuť sa cez tie zástupy a cez všetko možné.

Doviedli ma do nejakej miestnosti a tam som priviedol ku Kristovi dvoch mladých dôstojníkov, tam v šatni, dvoch mladých chlapcov, policajtov, okolo dvadsať ročných. Matka jedného z nich bola uzdravená deň predtým, a oni sa tam obaja sklonili a ja som ich priviedol ku Pánovi Ježišovi.

²⁷ Išiel som na pódium aby som hovoril o viere, a zrazu príbehol nejaký šialenec, ktorý popoludní udrel na ulici jedného kazateľa, ušiel z ústavu, zlámal mu kľúčnu kosť, zlomil mu sánku. Mal mániu zabíjať kazateľov. Príbehol tam a myslel si: "Teraz mám príležitosť." Prišiel hore na pódium. Vážil okolo sto desať, sto dvadsať kilo, skoro dva metre vysoký, rozháňal rukami. Povedal: "Ty pokrytec, ty had v tráve." Stál som tam, Božie zhromaždenie prebiehalo v poriadku, ľudia boli uzdravení, tisíce bolo spasených, a pri tom ešte kazatelia dostali inšpiráciu. Toto veľké prebudenie malo vtedy ešte len svoj začiatok a začínalo sa rozširovať po svete ... Sedel tam T.L.Osborn (Amen.), ktorý získal desať tisíce duší pre Krista. Sedel tam s ôsmymi alebo desiatymi z jeho zhromaždenia, dívali sa dole z balkóna.

A tento šialenec vybehol na pódium, aby narušil to zhromaždenie Pánovo, a povedal: "Ty had v tráve, ty pokrytec, vydávaš sa za sluhu Božieho; ja ti dnes ukážem, že nie si sluha Boží. A dolámem každú kosť v tvojom mizernom tele." A vybehol tam a natiahol svoju veľkú päšť, že ma udrie. Obrátil som sa. Kazatelia sa rozutekali, a tak ďalej. Stál som tam, a on mi napľul do tváre. Povedal: "Ty had v tráve. Ja ti ukážem, aký si ty sluha Boží, ty zvodca."

²⁸ Nepovedal som ani slovo. Len som sa díval na neho, a zrazu Duch Svätý, niečo iné ... Čo by ste si pomysleli, keby vám niekto napľul do tváre? Ak máte prudšiu povahu, tak by vás to nahnevalo. Skutočne.

A tu prichádzali dvaja policajti, ale títo dvaja policajti ...?... s obuškami v rukách aby zrazili toho človeka dole, ale ja som im to nedovolil. Boh mi vložil do srdca lásku ku tejto smrteľnej bytosti.

Pomyslel som si: "To nerobí ten človek. To je diabol, ktorý ho doviedol do takéhoto stavu. Ten človek by bol normálny. On chce, aby ho ľudia mali radi a chce žiť ako ostatní, ale to je diabol, ktorý ho takto ovládol. A oproti tomu mužovi vystúpila láska a začala krúžiť okolo, a vtedy ako ste videli, ten človek sa zvalil a ležal mi pri nohách. Keď bola prejavená Božská láska, vkročila do toho zvrchovaná milosť a zaujala svoje miesto. To sa vždy tak bude diať.

²⁹ Tu nedávno, keď ... Možno som vám toto už hovoril. Minulý rok - už je tomu dva roky, kosil som záhradu, chcel som skosiť záhradu, a stále som musel skončiť, preobliecť sa, a ísť sa za niekoho modliť. No, a tráva narástla skôr, ako som ... Ešte som nestačil skosiť vpredu, vzadu už zase bola narastená. a tak ...

Raz som kosil za domom so starou motorovou kosačkou, kosil som, skúšal som túto malú kosačku. A zabudol som, že tam v rohu mali sršne hniezdo a vošiel som s tou kosačkou do neho. A za domom som mal vyzlečenú košeľu, nemal som košeľu. Narazil som do toho plotu s tou motorovou kosačkou, a nemal som na sebe košeľu a v momente som bol celý pokrytý tými sršňami. Viete čo to je - veľké hniezdo sršňov. Oni vás zabijú. Tie veľikánske sršnísky len tak bzučali ...

Ó, pomyslel som si ... Prv ma to vystrašilo. Keď zrazu sa niečo začalo diať. Začal som sa utišovať, tie sršne stále okolo bzučali. No, ak to znie detsky, zdá sa to ako ... Ale Boh na nebi, pred ktorého tvárou stojím, vie či je to pravda alebo nie.

³⁰ Potom namiesto toho, aby som sa začal oháňať, a byť a zrážať tých sršňov, obklopila ma nejaká Božia láska a ja som rozmýšľal: "Chudáčikovia. Vy máte právo stavať si hniezdo. To je spôsob, ktorý vám dal Boh, aby ste sa chránili, a ja som vás vyrušil, a je mi ľúto, že som to urobil. Keby som to ešte raz mal robiť, nevyrušil by som vás. Nechcel som to urobiť, ale - povedal som - som Pánov sluha a jeho choré deti chcú, aby som sa za nich modlil. Musel som sa ponáhľať pokosiť túto záhradu. No, vy malé stvorenia Božie, v mene Ježiša Krista, choďte naspäť do svojho hniezda. Nebudem vás rušiť."

A čo to bolo? To že som sa modlil, inak som mohol byť doštípaný na smrť. A láska Božia, ktorá mi dala nové srdce, láska sa začala prejavovať, a zavládla zvrchovaná milosť. Čo mohlo povedať tým sršňom, utíšite sa ...? ... A každý sršeň zakrúžil a zoskupili sa ako

rota vojakov a odleteli rovno naspäť do svojho hniezda.

Čo to bolo? Ja sa nedokážem rozprávať so sršňami. Nemám spôsob, ako ku ním prehovoriť. Ako by som im mohol zabrániť, aby ma nepoštípali? Ja som bol na konci. Ale mal som lásku. Boh mi dal lásku ku tým sršňom, a ja som v sebe ku ním prehovoril, a Duch Svätý a zvrchovaná milosť zaviedla tie sršne rovno naspäť do ich hniezda.

³¹ Nie ďaleko po ceste, tam raz Gernesey pri Henryville, kde ten býk zabil farebného muža, tam na Burkeho farme, zabil farebného muža, a tiež skoro tak isto zabil toho chlapca. Dali ho do ohrady. Ja som to nevedel. Bol som na obchôdzke. Mal som mať pušku. Nemal som ju.

Jedného dňa som tam prechádzal. Išiel som sa tam modliť za jedného chorého. Išiel som krížom cez to pole a nemyslel som si, že je tam zavretý ten býk. A keď som prišiel do polovici toho poľa, čo sa stalo? Viete, bol som pri skupine kríkov, keď tento veľký označovaný býk, ktorý mal takéto dlhé rohy, zaručal. Poznal som, že to je ten zabijak. Obzrel som sa naspäť. Bol som príliš ďaleko od plotu, okolo sto osemdesiat metrov; a on nestál odo mňa ďalej ako na desať, dvanásť metrov. Tam stál, sklonil rohy, zaručal. Nemal som pušku ani tam nebol žiadny dub, na ktorý by som mohol vyliezť. Nemohol som ísť naspäť ku plotu.

Pomyslel som si: "No toto je koniec. Bill Branham, tu ťa čaká smrť, tu budeš rozmetaný na smrť, tu na tomto poli zomrieš." A stál som tam, ale zrazu sa niečo začalo diať ... sláva Bohu. Práve vtedy mi vstúpilo niečo do srdca. Proste som miloval to biedne zviera. "To nie je to biedne zviera. To je diabol, ktorý ho do toho vedie, a ja viem jedno ..."

³² Počúvajte trochu, chcem aby ste to počuli. Je len jedna vec, ktorá premôže diabla. To je čistá Božská láska. Láska premôže všetko. Boh tak miloval svet ... Ona premohla hriech, ona premohla chorobu. Ona premôže rozdiely v zbore. Ona premôže každú nepravosť. Ona to urobí, ak jej to len dovolíte.

Priateľu, keď sa toto veľké zviera rozbehlo proti mne, namiesto toho aby som to zviera nenávidel, ja som ho miloval, brat Mike, ja som ho miloval. A pomyslel som si: "Ty si Božie stvorenie. Kto iný ťa mohol stvoriť ako Boh? A ty si tu pokojne ležíš, a ja som vstúpil na tvoje územie, ktoré je tam označené. Ja som si proste skrátil cestu, aby som prešiel tam, kde som sa išiel modliť za chorého." A tu som videl prichádzať tohoto býka, takto skláňal hlavu, a pripravoval sa, že ma zabije; a ja som to vedel, ale začala prichádzať Božská láska. Pomyslel

som si: "Biedne stvorenie. Nemé zviera nevie nič lepšie. Ty si tam ležiš a ja ťa vyrušujem. No, ja som Boží sluha. Ty si Božie stvorenie. V mene Ježiša Krista vráť sa naspäť a ľahni si, lebo ja sa idem modliť za choré Božie dieťa. Chod' - povedal som - ľahni si." A ten býk prišiel ku mne tak blízko, ako len mohol. Nemal som žiadny strach. Nebol som o nič viacej vyľakaný, ako keby som tu sedel s bratom Neville. V srdci som mal len čistú, svätú lásku.

³³ Čo to spôsobilo? To stvorilo atmosféru. A ten býk vběhol rovno do tej atmosféry, nebol odo mňa ďalej ako na tri metre a zrazu sa zastavil. V tej chvíli vyzeral taký premožený, a v tvári mal najpokojnejší výraz, otočil sa, odišiel a ľahol si. A ja som prešiel meter a pol popri ňom.

Čo to je? Keď je prejavená Božská láska, potom nastupuje zvrchovaná milosť. To bol ten istý Boh, ktorý mohol zadržať levy, aby sa nevrhli na Daniela, keď prišli s revom a Daniel tam stál ovinutý v rúchu lásky. Levy prebehli na druhú stranu a ľahli si. Bol pokoj. Hovorím ti, brat môj, keď ťa Boh môže zavinúť do Božskej lásky, potom máš v údolí pokoj. Máš ho.

³⁴ Tu pred nejakým časom, vracal som sa z Dallasu, z Texasu. Letel som lietadlom, vracal som sa domov. Mali sme tam zhromaždenie, a cestou domov prišla búrka a lietadlo bolo nútené pristáť v Memphis. A kým som bol v Memphis dali ma tam do Peabody hotelu. Ó, veľmi elegantné miesto. Cítil som sa tam taký nesvoj. Bol som tam tú noc, a celú noc som nespál.

Na druhý deň ráno mi zatelefonovali a povedali: "Reverend Branham."

- Áno.

- Zastaví sa pre vás limuzína presne o siedmej. Lietalo bude odletovať o sedem tridsať.

- Ďakujem, pane. - Odložil som sluchátko, modlil som sa a rozmýšľal som: "No, možno budem mať čas zájsť ku poštovej schránke. Mám tu nejakú poštu, ktorú som minulý večer napísal." Vstal som a vyšiel som na ulicu, išiel som po ulici a spieval som si.

Skoro všade sú ľudia, ktorým v srdci horí oheň, Oheň ktorý zostúpil na Letnice, ktorý ich očistil, že sú čistí; ó a ten oheň horí teraz v mojom srdci. Ó, sláva Jeho menu! Som taký šťastný, že môžem povedať, že som jeden z nich.

³⁵ Išiel som po ulici a v ruke som držal hromadu dopisov, išiel som

smerom ku pošte a cítil som niečo zvláštne. Viete o čom hovorím, či nie? Ako keby bolo všetko zariadené. Ó, čo za pocit. Rozmýšľal som: "Ó, či to nie je nádherné?"

Doc, zvykol spievať taký refrén: "Daj mi chodiť s tou nebeskou holubicou, každodenne naplňaj moju cestu láskou." Zvykol som o tom rozmýšľať, o tejto láske, ktorá sa začala vylievať, tá extra láska. My máme lásku, ale potrebujeme hojnosť lásky, máme prekypovať láskou. Vy poviete: "Dobre, ja milujem hriešnikov." Ale ó, brat, sestra či ich natoľko miluješ, aby si išiel a rozprával sa s nimi a nahovoril ich pre Krista? Vidíte čo chcem povedať?

Vy hovoríte: "Ja milujem Pána." Ale dokážete spoliehať na Neho, keď doktor potriasa hlavou? Dokážeš sa spoliehať na neho, keď už všetko zlyhalo? Potrebuješ pretekajúci krst lásky, Božskú lásku. Keď sa modlíš a zdá sa, že tvoja modlitba nie je vypočutá, stále Ho miluješ? Je tam niečo, čo ťa stále dolieva? Tam musí zavládnuť Božia zvrchovaná milosť. Musí. To je Božia povaha. Boh nič iné nemôže urobiť.

³⁶ Keď Boh videl hriech tohoto sveta, a videl ako človek zomiera bez nádeje a nemôže byť spasený, a On pri tom vedel, že ten človek by Ho miloval, to Ho prinútilo zasiahnuť, a potvrdilo to Jeho povahu. Božia povaha je láska. Boh je láska, a to trápilo Božiu povahu, že až pre tých, ktorí chcú uniknúť, musel pripraviť cestu úniku. A On poslal na svet svojho Syna, stvoreného na podobu hriešneho tela, aby niesol naše hriechy a naše nemoci na Golgotu. To urobil Boh.

Keď vystúpila Božia láska, zavolala zvrchovanú milosť. A Boh nikdy nepovedal: "Ak ty budeš robiť to ... ak urobíš toto, Ja urobím toto." Boh, bez akýchkoľvek podmienok, On poslal svojho Syna, aby zomrel na tvojom mieste, a urovnal problém s hriechom. To nemalo s tým nič spoločného čo si ty o tom myslíš. Boh to aj tak urobil. Amen. Božská láska, keď si na konci, zvrchovaná milosť musí zaujať svoje miesto. To je všetko, keď Božská láska stojí na správnom mieste.

³⁷ Dobre počúvajte. Keď som vtedy ráno vyšiel z lietadla ... či z hotelu, pustil som sa dole po ulici. Išiel som a spieval som si. Zrazu sa začalo na mňa niečo vylievať, veľká sprcha lásky. Pomyslel som si: "Ó, keby som len mohol ... Ó, zdá sa mi, že cítim ... Keby som len niekoho uvidel, kto by chcel aby som sa za neho modlil." Takto to cítite. Keď sa niečo vylieva do vášho srdca ... Jedného dňa ... Môžem sa ešte na chvíľu zastaviť?

Jedného dňa malá Sára ochorela. Keď sme vyrazili, ó, bolo tak

teplo, a ja som každú noc bol hore, spal som asi dve hodiny. Boli tam delegáti zo všetkých rôznych strán sveta, museli ste sa stretnúť s tým a s tamtým, a modliť sa, kázal som tri razy za deň. Ó, bol som unavený. Práve som išiel ... a potom som vyrazil a musel som čakať. Vyšiel som niekoľko míľ za mesto. A mal som tam byť včas ráno, a musel som zastaviť pri ceste a pospať si. Na chvíľu si ľahnúť a potom vstať a pokračovať. A nedokázal som držať otvorené oči, snažil som sa prejsť cez tú horúcu Nebrasskú púšť, aby som sa dostal ku tejto žene.

Prechádzal som tam a myslel som si ... Ó, moja biedna Sára len vracia a vracia. Chudáčik, celú noc je chorá. Na druhý deň bola taká chorá, museli sme sa zastaviť, bola bledá po tvári. A ja som bol taký unavený a vyčerpaný. Myslel som si: "Ó Bože, ó, toto je strašná situácia. Bože, pozri sa sem. Nie som schopný riadiť auto. Som taký unavený a bol som tam s tvojimi ľuďmi snažil som sa robiť to najlepšie, čo som mohol, a malá Sára je taká chorá." No, išli sme ...

³⁸ A išiel som tam a položil som na ňu ruky. Povedal som: "Drahý nebeský Otče, Ty si mi dal toto dieťa. Ono je tvoje. Ja ju len vychovávam." Položil som na ňu ruky. Niečo mi začalo vchádzať do srdca. To zastavilo vracanie. Od vtedy už viac nevracala.

Na druhý deň Becky vážne ochorela, akoby dostala vírus a vracala. Chudáčik vracala celú noc. Na druhý deň Méda povedala: "Dáme jej ten Pepto-Bismol." Naliala niekoľko lyžičiek a dala jej to. Chudinka, hneď to vyvracala. Prišli sme do Tetonsu. Keď sme prešli cez tú horúcu krajinu a začínali hory, ona chcela vidieť tie krásne hory. A nemohla. Taká bola chorá.

Povedal som: "Drahá, pozri sa sem. Chcem aby si ... Otecko ťa chce zobrať, aby sme mohli vidieť tam tie pekné hory."

Ona povedala: "Ó, otecko. Cítim sa ako keby som mala zomrieť." A tak sme jej dali ďalší Pepto-Bismol. Vtedy ráno sme sa za ňu modlili. Povedal som: "Pane, buď milostivý." A och, nič to nepomohlo. Keď sme tam prišli, zobral som ju von. Povedal som: "Drahá, poď na čerstvý vzduch." Bola zima, mala na sebe len tenký kabát, na zemi ležal sneh. Vystúpil som z auta a ona sa snažila vyjsť. Povedala: "Dobre, otecko." A z ústočiek jej vyšla voda. Pozrel som sa na ňu, oči mala hlboko vpadnuté a okolo úst bola úplne bledá. Podišiel som tam a pozrel som sa na tú horu. Povedal som: "Dívam sa na túto horu; odkiaľ moja pomoc prichádza. Moja pomoc prichádza od Pána." A zrazu začalo do mňa niečo vstupovať. Ó, prajem si aby som to stále mohol mať. Podišiel som ku autu, otvoril som dvere, povedal som: "Pozri sa na otecka, drahá." Ó, to vracanie hneď prestalo. Za päť minút

už behala vonku a hrala sa so Sárrou. Čo to je? Keď je prejavená Božská láska, nastupuje zvrchovaná milosť. Musí to tak byť.

³⁹ No idem naspäť ku svojmu príbehu. Išiel som ráno v Memphis po ulici. A ako som si vykračoval po ulici spieval som Pánovi, a zrazu mi niečo povedalo: "Zastav sa." A ja som sa zastavil. A zrazu to povedalo: "Obráť sa a choď naspäť tou druhou cestou." No, tá viedla smerom ku rieke.

Pomyslel som si: "Ó." Išiel som na kúsok. Pomyslel som si: "No, to bolo len niečo, čo som len ..." Viete, niekedy ste pod nejakým dojmom, viete, mnohokrát. A ľudia mnohokrát urobia chybu, lebo nasledujú nejaké dojmy, namiesto Božského vedenia. A tak som išiel ďalej. Pomyslel som si: "To sa mi len zdalo." Ale čím ďalej som išiel, tým to bolo horšie. Išiel som hore, v malej bočnej uličke, pozrel som sa dookola. Bolo tam nejaké rybárske náradie. Okolo prechádzali ľudia. Robil som sa akoby som sa díval na to rybárske náradie. Keď som zostal sám, zastavil som sa a zavolať ... Povedal som: "Drahý nebeský Otče, čo chceš aby som urobil? Bol si to Ty, ktorý si zavanul do môjho srdca? Cítim sa akoby som vo vnútri až pretekal." Niečo sa začalo vylievať ...

Niečo povedalo: - Obráť sa a choď naspäť.

- Kde?

- Obráť sa a choď naspäť.

⁴⁰ Nech by to bolo kdekoľvek. Bolo treba len ísť. Obrátil som sa a išiel som naspäť tou ulicou. Išiel som. Pozrel som sa na hodinky, nemal som veľa času. Čas už prešiel. Išiel som ďalej, čas prešiel, bolo už skoro osem hodín. Pomyslel som si: "O jo- joj." Prišiel som až do nejakej černošskej štvrti, bolo tam veľa malých farebných domov.

Išiel som popri nich. Slnko bolo už vysoko, bolo to začiatkom jara, mraky sa rozplynuli. Rozmýšľal som: "No, zmeškal som lietadlo." Ale, rozmýšľal som: "Ó Bože, nevádí ak som zmeškal lietadlo, len ak Ty ... Kde ma vedieš, Pane? Nevieť kde ma vedieš, kde idem." To nebola moja starosť, jednoducho som išiel.

⁴¹ Len som išiel; po chvíli som uvidel typickú starú tetu Jemínu s veľkými tučnými lícami, ako sa opiera o bránu a hľadá na ulicu. Okolo hlavy mala takto obkrútenú mužskú košeľu a vzadu zaviazanú. Dívala sa na mňa, povedala: "Dobré ráno, parson."

A ja som povedal: "Dobré ráno, mamko."

Doširoka sa usmiala a pozrela sa na mňa, v očiach mala slzy. Pomyslel som si: "Ona ma nazvala parson." Takto ľudia na juhu nazývajú kazateľa, viete. A povedal som: "Ako vieš, že ja som parson?"

- Vedela som, že prídeš.

- Čo?

- Vedela som, že prídeš.

- Nerozumiem, teta. Vysvetlila by si mi to?

- Vieš. Čítal si niekedy príbeh o Sunamitke, ktorá nemala dieťa, a prosila Pána, aby jej dal dieťa a Eliáš prišiel, požehnal ju, a narodilo sa jej dieťa?

- Áno, mamko. Pamätám sa na to.

- Ja som taká žena. Nemala som dieťa, a modlila som sa Pánovi; a povedala som Pánovi, že ak ma požehná a dá mi dieťa, že ho potom vychovám pre Neho. On mi dal dieťa. Prala som na tej doske (tam na boku visela pracia doska) Právala som na tejto doske a vychovávala toto dieťa.

⁴² Parson, a keď vyrástol, dal sa na zlú cestu. Dostal sa do zlej spoločnosti, a leží tu vo vnútri a zomiera. Predvčerom tu bol doktor, keď padol do bezvedomia, a povedal, že už viac nemôže pre neho nič urobiť. Dal mu 6-0-6, silverstand, a všetko možné, ortuť a penicillin; nič nezabralo. Má pohlavnú nemoc, syfilis, ... chlopne zo srdca. Už nemôžu pre neho nič urobiť. Leží tu a zomiera. Ó, Pane, nechcem vidieť takto zomierať svoje dieťa. Keby som ho len počula povedať, že je spasený. Modlia som sa a modlila dve noci. Sníval sa mi sen, že som videla prichádzať muža v svetlom obleku, s klobúkom, šikmo na hlave mal západniarsky klobúk. Povedala som: "Pane, ja som tá žena, ale kde je tvoj Eliáš?"

Povedal: "Tu prichádza ..." - Hneď som vstala a odvtedy tu stojím a čakám na teba.

⁴³ Presne takto som bol oblečený. Ó, brat, keď je preukazovaná Božská láska ... Tá matka so svojím dieťaťom, on mal skoro deväťdesiat kilo, ale stále to bolo jej dieťa, ktoré tam ležalo a zomieralo v nemilosti. Bez ohľadu na to, ako hlboko klesol, stále to bolo jej dieťa. Ona ho milovala. To je materská láska. Bez ohľadu na to, koľko hanby jej priniesol, ona ho stále milovala.

A keď vy nemôžete zabudnúť na svoje dieťa, keď čokoľvek urobilo, ako by mohol Boh zabudnúť na vás. On povedal: "Vaše mená

sú vyryté na mojich dlaniach. Matka môže zabudnúť na svoje dieťa, ale ja nikdy na vás nezabudnem." Bez ohľadu na to čokoľvek ste urobili, ako ďaleko ste odišli, ako veľmi ste upadli, Boh vás stále miluje. Boh vás miluje; preukazuje vám svoju lásku. Neprehliadnite ju.

⁴⁴ Potom povzdychla, povedala: "Ó, nemohla by som to prežiť. Parson, sníval sa mi sen a videla som ťa, ako prichádzaš. Keď som sa dívala na ulicu a videla som ten svetlý oblek a ten klobúk šikmo na hlave, Duch mi povedal - Tu ho máš." Povedala: "Či vojdeš dovnútra?"

A pomyslel som si: "Ó, Bože, možno toto je to, kde si ma viedol. Kvôli tomuto som sem mal prísť." Ja som to nevedel. Otvoril som bránku. Bola na nej reťaz a západka. Nevieťm či ste to niekedy videli. Otvoril som tie dvere a vošiel som dovnútra.

⁴⁵ Brat, bol som už v kráľovských palácoch. Bol som v najbohatších domoch, aké sú na svete. Bol som v domoch niektorých multimilionárov, ktoré majú cenu dvadsať, viac ako dvadsať osem miliónov dolárov. Kráčal som po ich kobercoch, ktoré boli popretkávané z jednej strany na druhú, v tých nádherných domoch by som si mohol ľahnúť a bez problémov zaspáť na rohožky pri dverách. Ale tam nebola na zemi ani rohožka. Stála tam stará kovová posteľ, a ten chlapec bol prikrytý starou dekou. Na dverách bol nápis: "Bože, žehnaj náš dom." Poznal som, že sa nachádzam v kresťanskom dome. Poznal som, že som na mieste, kde sa niekto modlieva. Na stene neviseli žiadne vulgárne obrázky; ale na starom mramorovom stolíku ležala otvorená Biblia. A tam na posteli ležal veľký chlapec, v ruke mal ... a vzdychal: "Úúúúh, úúúh."

"Och." Pomyslel som si. Dotkol som sa jeho nohy, bola vlhká a studená. Na tom chlapcovi bola smrť.

A on stále hovoril: "Ó, tak temno. Je tak temno."

Opýtal som sa. "Čo to hovorí?"

Ona povedala: "Parson, teraz už niekoľko dní si myslíš, že je vonku na veľkom jazere a hynie. On nevie kde ide. To mi zvierá srdce. Odchádza a je stratený na tom jazere a nevie kde ide. Parson, ja som sa modlila. Urobila som všetko, čo som mohla. Parson, nechcem aby zahynul. Za to som sa modlila."

⁴⁶ Opýtal som sa: "Tetuška, čo je tomu chlapcovi?"

Povedala: "Má pohlavnú chorobu. Doktor povedal, že zomiera, už sa nič nedá urobiť. Je v bezvedomí. Už dva dni hynie na tom jazere. Budeš sa za neho modliť?"

Povedal som: "Tetuška, nazývam sa Branham, počula si niekedy o mne?"

- Nie, myslím že nie, parson.

- Poviem ti čo sa mi prihodilo. Mojou službou je modliť sa za chorých.

- Ozaj?

- Áno. A porozprával som jej o tom lietadle, ako pristalo a o všetkom.

- Je to pravda, parson?

- Áno.

- Vedela som, že On ma nezanechá.

Povedal som: "Ty sa pomodli, tetuška." A ona si tam kľakla, a to vám bola modlitba. Ó, brat, ako sa tá stará, svätá žena vedela držať Boha, a modlila sa, až sa jej slzy kotúľali z očí.

Pozrel som sa na neho a on stále stenal: "Úúúh."

Povedal som: "Tetuška a teraz sa ja budem modliť." Položil som ruky na jeho nohy, povedal som: "Nebeský Otče, pokiaľ viem, moje lietadlo už odletelo, a tu matka tohoto chlapca, kričala za svoje dieťa a pokiaľ viem, toto je to miesto, kde si ma viedol. Prosím aby si mu bol milostivý."

⁴⁷ A tak asi v tom čase som ho počul ako povedal: "Maminka. Ó, maminka."

Ona vstala a z očí sa jej vyhrnuli slzy. Povedala: "Áno, miláčik. Či sa maminkino dieťa cíti lepšie?" A začala ho hladkať po hlave.

On povedal: "Mami, začína sa tu rozvidnievať. Rozvidnieva sa tu." Suverénna láska! Keď sa Božská láska premietla do Božieho srdca, zvrchovaná milosť musela zareagovať a zaujať svoje miesto.

Myslím, že tá biedna matka sa vo svojich modlitbách stále držala Boha, a všetko toto, a čo sa potom stalo? Boh vo svojej milosti, Boh vo svojom milosrdenstve zniesol z oblakov lietadlo a pridržal ho na zemi. Kotva srdca, biednej nevzdelanej farebnej ženy. Keď bola premietnutá Božská láska, nezáležalo na tom, aká bola biedna, ani aká čierna, ani aká žltá, ani čokoľvek bola. Ale keď sa prejavila Božská milosť, zvrchovaná milosť musela zaujať svoje miesto. A to bola láska tam tej starej matky, ako ona kričala.

⁴⁸ A ten chlapec po - asi po dvoch rokoch odvtedy ... cestoval som vlakom. Vysadol som a išiel som si kúpiť hamburger. Vo vlaku zaň chceli asi sedemdesiat alebo osemdesiat centov a na tej malej stanici som si ho mohol kúpiť asi za dvadsať centov. Vystúpil som z vlaku a išiel som do bufetu. Bol tam nejaký chlapec v červenej čiapke, povedal: "Haló, parson Branham."

Obzrel som sa a odpovedal som: "Dobré ráno, synu."

Podišiel ku mne a povedal: "Poznáte ma?"

- Nie. Zdá sa mi, že ťa nepoznám.

- Pamätáte sa, pred niekoľkými rokmi, keď ste prišli ku nám a modlili ste sa za mňa. A na moju matku tam?

- Ty si ten chlapec?

- Áno, pán parson Branham. Nie som len uzdravený, ale teraz som aj spasený. Som kresťan.

Zvrchovaná milosť. Tak veru, brat. Hovorím vám, keď milosť ... Keď Boh vidí vyžarovať lásku, milosť musí zaujať svoje miesto.

⁴⁹ Pred niekoľkými rokmi v mojom dome, pamätáte sa. Mnohí z vás to vedie, keď tam ležala tá vačica. A tu dole, to mladé dievča utopilo svoje dieťa, keď jej Boh dal dieťa, a ona ho nechcela vychovávať. Zabalila ho do deky a hodila ho tam, a utopila ho v rieke. Povedal som: "To je matka, ktorá je na nižšej úrovni ako pes. Zviera by to neurobilo." A keď zvrchovaná Božia láska môže byť preukázaná zvieraťu, o čo viacej môže byť preukázaná mužovi, alebo žene. Je to tak.

A táto biedna matka vačica prišla po tom chodníku. Poznáte tú príhodu, a ako tam prišla a ležala mi pred domom na schodoch dvadsať štyri hodín a ja som nič o tom ani nevedel. Brat Wood a ostatní, sedia tam vzadu, a sestra Woodová bola ku nej milostivá a povedala: "Brat Branham, prečo ju necháš tak trápiť, a jej malé mláďatká ju cicali, a ona tam ležala a zomierala." Povedala: "Prečo ich nezabiješ, brat Branham? Alebo utrať tú biednu matku."

Ona bola už skoro mŕtva. Bola ... "Mohol by si ju zastreliť a dať ich preč od nej." A ona tam ležala celú noc.

⁵⁰ A na druhý deň malá Rebeka, vyšla von. Povedala: "Ocko..." To bolo ráno, svitalo. Povedala: "Ocko, čo urobíš s touto vačicou? Celú noc som o nej rozmýšľala."

Povedal som: "Ja tiež, Rebeka." Odišiel som do izby. Povedal

som: "Chod' naspäť do posteli, drahá. Ešte je včas, aby si vstávala." Sadol som si tam v pracovni a rozmýšľal som: "No ..." Začal som si šuchať čelo. Rozmýšľal som: "Budem musieť s tou vačicou niečo urobiť. Nevieť čo robiť."

A vtedy som počul hlas, takže som to ani nečakal. Sedel som tam v tej izbe, práve tam kde vtedy ráno prišli tie jablká pre brata Halla, keď bol uzdravený z rakoviny, tam kde boli uzdravení chorí a postihnutí. Počul som hlas, ktorý povedal: "Ja som ju poslal ku tebe. Ona tam leží ako dáma už dvadsať štyri hodín a čaká, kedy si nájdeš čas, aby si sa za ňu pomodlil, a ty si Ma ani slovom za ňu nepoprosil."

Povedal som: "No, ani ma to nenapadlo." Povedal som: "Ty chceš povedať, že si sem poslal tú vačicu?" Rozmýšľal som: "Čo sa to so mnou deje? Rozprávam sa so sebou?" Pristihol som sa ako Mu odpovedám.

⁵¹ Vyšiel som tam, kde sa stále ešte Rebeka dívala cez dvere. Vyšiel som tam, ku tej biednej vačici, bola na nej rosa a všetko možné. Povedal som: "Nebeský Otče, keď si Ty sem poslal túto biednu nevedomú vačicu, keď si ju Ty sem poslal, tak či tak, v srdci cítim ku nej lásku, je to matka, a tak som ju nedokázal zabiť, nedokázal som zabiť jej maličké. A zvrchovaná milosť ju sem priviedla, aby dala ľuďom lekciu. Bože, prosím v Kristovom mene, aby si ju uzdravil."

A tá biedna vačica, ktorá mala poranené nohy a v ranách plno červíkov a ledva sa vliekla, a bola napuchnutá, že bola raz tak veľká; sa postavila na nohy, zobrala svoje mláďatá do svojho vaku, a odchádzala tak normálne, ako každé iné zviera, ktoré ste videli. Obrátila sa ku mne, ako keby sa obrátila a povedala: "Ďakujem láskavý pane." A pokiaľ viem, dnes si šťastne žije so svojimi mláďatami. Prečo? Keď je preukázaná Božská láska, nastupuje na svoje miesto zvrchovaná milosť.

⁵² Môj brat, sestra je len jedna vec, ktorú musíte v živote robiť, a to: "Milovať Pána svojho Boha celým svojím srdcom, celou svojou dušou, celou svojou silou, celou svojou myslou a veriť, že každé Slovo, ktoré On povedal je pravda. A keď prídeš na koniec svojej cesty, kde už ďalej nemôžeš ísť, keď sa Božská ... prejaví sa zvrchovaná milosť. Ako by som bol mohol povedať, keď som tu ležal, keď bratia z Mayo kliniky sa ma vzdali, sedel som vo verande, tam s bratom Coxom, ktorý sedel vedľa mňa. Chcel som vedieť, že čo ...? ... Nemohol som to už dlhšie vydržať, ale ...?..."

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v marci 2002.
Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.
Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.
Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí